

[Ministeren for skatter og afgifter]

For det første vil jeg gerne bekræfte, at socialdemokratiet ikke mener, at vi med dette forslag er nået til vejs ende. Der er fortsat behov for en yderligere forenkling af vores indkomstskattesystem, herunder en yderligere sanering af de fradrag, der er indbygget i dette system. Jeg har altså ikke ment, at vi kunne løse alle problemerne på én gang, men med dette forslag er der angivet en retningslinje. Det er klart, at vi som udgangspunkt for vore skattepolitiske overvejelser fortsat har det, der var indbygget i skattereformredegørelsen af maj 1978.

Så var det spørgsmålet om, hvorvidt der bliver tale om en forskelsbehandling mellem de erhvervsdrivende og lønmodtagerne. Jeg vil gentage, at dér, hvor sondringsproblemet opstår, er for de ca. 60.000 mennesker, der befinder sig relativt højt på statsskatteskalalen. Når hr. Flygaard stiller mig spørgsmålet, må jeg tage det som udtryk for, at hr. Flygaard mener, at disse 60.000 personer altså får nogle muligheder for at omgå systemet eller undgå en effektiv beskatning.

Hvis hr. Flygaard har ret i det, så forstår jeg egentlig ikke rigtig, at de, der er så ufærdelig bekymrede for sondringsproblemet og bevisbyrden og alt det her, har disse bekymringer. Enten har hr. Flygaard altså ret, og så kan man glæde sig til højre i salen og sige, at dermed fik de selvstændigt erhvervsdrivende deroppe altså nogle fordele på lønmodtagernes bekostning. Eller også har hr. Flygaard ikke ret, og så kan den anden kritik komme ind med en vis relevans.

Jeg har givet udtryk for her fra talerstolen, at jeg mener, at det må være muligt for os med den tidsramme, vi har til rådighed, og med de erfaringer, vi kan bygge på, at få fastsat så præcise regler for dokumentationens fremlæggelse for myndighederne, at vi i det væsentlige kan undgå disse skønmæssige afgørelser. Jeg tør ikke på nuværende tidspunkt sige, hvor langt man kan nå i retning af at få løst dette problem. Jeg anerkender, at det er der, men jeg tror altså, vi kan nå meget langt.

Dermed vil jeg sige til hr. Hagen Hagensen, at det er jo sædvanligt, at der, efter at man har vedtaget lovgivning her i folketinget, skal udarbejdes mere detaljerede regler for, hvordan denne lovgivning skal administreres i praksis, og der er altså ikke tale om brud på denne almindelige praksis.

Så spurgte hr. Flygaard mig, om jeg havde overvejet at løse hele problemet ved at forhøje lejeværdien i stedet for. Selvfølgelig har jeg overvejet det, for det er den konkrete anvisning, som det indkomstskattepolitiske udvalg kommer med. Efter at man har gennemgået problematikken, efter at man har opstillet eller gjort forsøg på at opstille nogle skematiske modeller, kommer man til den konklusion: vi kan ikke anbefale, at man vælger en af disse skematiske modeller. Vi vil anbefale, at man søger problemet løst ved at forhøje lejeværdien.

Der er ingen tvivl om, at det teknisk set er en hensigtsmæssig måde at gøre det på, men det rejser bare et andet problem, nemlig i relation til de ejerboliger, som har en relativt lav belåningsgrad, og som bliver beskattet af overskuddet. Der er ingen tvivl om, at hvis man søger dette problem løst ved en forhøjelse af lejeværdien, så accelererer det andet problem.

Jeg har altså ikke ment, at en løsning af problemet gennem et forslag om en realistisk forhøjelse af lejeværdien overhovedet havde nogen politiske muligheder i sig. Jeg har da også noteret mig, at hr. Flygaard er den eneste, der overhovedet har omtalt denne mulighed.

Så var der spørgsmålet om det videre sigte. Det er der i øvrigt også andre end hr. Flygaard der har været inde på. Hertil skal jeg kun sige, at jeg synes ikke, man i dag skal begynde at vurdere, om man skal foretage en yderligere aftrapning af rentefradragsretten. Dette er et forslag, der lægger op til en omlægning inden for en 5-6 års periode, og lad os så på grundlag af de erfaringer, vi indhøster, tage stilling til, om der skal ske videre, eller om dette er tilstrækkeligt.

Endelig spurgte hr. Flygaard, om jeg med dette forslag havde gjort endeligt op med den særlige renteskatteordning, som var indbygget i Landsorganisationens betænkning. Hertil skal jeg kun sige, at dette forslag ikke er til hinder for, at man på et senere tidspunkt, hvis man skulle ønske det, går over til at realisere den særlige renteskatteordning.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg har stadig lidt svært ved at forstå, hvordan ministeren kan komme frem til, at